

[Ole Bjørn Kraft.]

sikkerhedsmæssige grunde må være afgørende; afgørende må være enigheden i øvrigt mellem den vestlige verden, klarhed over mål og midler, klarhed over, hvad vi stræber efter og hvilken pris vi vil betale, også klarhed over, hvilken pris vi ikke vil betale.

Her vil jeg gerne til sidst blot fremhæve følgende: vesten kan ikke forhandle på basis af status quo, thi dette ville betyde, at vi ville være rede til at give afkald på Tysklands genforening og acceptere, at den nuværende tilstand hos de fangne folk aldrig kunne ændres. Det må også være en ufravigelig betingelse, at nedrustningen ledsages af inspektion og kontrol. Men vi skal ikke vente de store resultater med det samme. Alene det, at forhandlingerne kom i gang og noget blev opnået, ville af alle folk blive betragtet som et fremskridt. Men under den lange og trælsomme vej, som vi utvivlsomt har at gå, kræves der et vågent vagthold, og der kræves, at det militære forsvarsberedskab, som vesten opbygger, må være i stand til — med den højtærede statsministers egne ord — at forsvare vore lande og vor frihed. En sådan politik vil altid være sikker på det konservative folkepartis fulde tilslutning.

Lannung: Jeg vil gerne takke den højtærede stats- og udenrigsminister for redegørelsen for udviklingen på det udenrigspolitiske område. Jeg kan på de væsentligste punkter tiltræde de fremsatte betragtninger og er enig i, at det er den dybt alvorlige baggrund, som udviklingen af de nye våben i atomtidsalderen frembyder, der præger den udenrigspolitiske situation i dag.

Det store spørgsmål er, om de videnskabelige og tekniske fremskridt skal føre til en ny epoke med fred og velstand for menneskeheden, eller om vi stiler mod en verdensomfattende ødelæggelse af menneskeliv og kultur. Det fortjener at nævnes, at det er den hvide mands verden, der er spaltet i striden mellem øst og vest, og at den store katastrofe, hvis den kommer, først og fremmest vil ramme den hvide mands områder i øst og vest. Det er blevet uafviselig klart, at en afspænding er en

absolut nødvendighed, og dermed, at vi alle må gøre vort yderste for at bygge bro mellem øst og vest.

Jeg vil på mit partis vegne gerne anerkende den gode indsats, der af den norske og danske udenrigsminister blev gjort i Paris for at gå forhandlingens vej. Den fik den største betydning for, at det nu ligger fast, at der bør gøres et meget alvorligt forsøg på at prøve til bunds alle muligheder, der måtte være for afspænding og forståelse. Jeg vil også gerne udtale min tilfredshed med, at der med henblik på Nordafrika ikke blev spørgsmål om nogen resolution efter forbillede af den uheldige Indokina-resolution, som vi blev belastet med under den forrige regering.

Mit parti kan kun ubetinget give tilslutning til, at Danmark ikke ønsker at modtage atomammunition eller have oprettet atomlagre eller modtage mellem-distanceraketter eller have ramper eller udskydningsstationer hertil på dansk område. Vi er også enige i motiveringen, der først og fremmest bunder i, at vi vil undlade foranstaltninger, som selv med urette på grund af vort lands geografiske beliggenhed vil kunne opfattes som en særlig udfordring og dermed modvirke afspænding og, som professor Kennan mener, medvirke til, at Sovjet ligesom tvinges til at fastholde de besatte områder, og dermed fastlåse Europas deling.

Vi deler det synspunkt, at opbygningen af de tyske NATO-styrker må have sin betydning for sikringen af Jylland, og at konsekvenserne heraf må indgå i forsvarsudvalgets overvejelser, ligesom vi kan tiltræde den højtærede stats- og udenrigsministers bemærkning om forsvarsudvalgets nye direktiv, hvortil jeg kan henholde mig. Det siger sig selv, at vi i overensstemmelse med regeringserklæringen venter, at den påkrævede revision af forsvarets ordning kan bringe en mere rationel ordning og en begrænsning af udgifterne. Jeg håber meget, at begge dele kan give sig udtryk i en nyordning, der kan indebære mulighed for en kortere tjenestetid. Også vi ønsker en indgående debat om disse spørgsmål, når grundlaget derfor foreligger.

Den senere tid har stillet hele det mellemøstlige spørgsmål i rampelyset, og der er bl. a. på grund af de for vesten og specielt